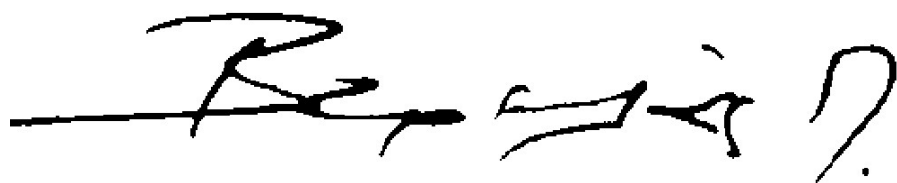

Ρεζιστ

«Καλλιεργώντας την Άνοιξη»

ΑΝΟΙΞΗ 2021

«Καλλιεργώντας την Άνοιξη»

ΑΝΟΙΞΗ 2021

Καλλιεργώντας την Άνοιξη...

Υπερβολή, Ε;

Δεν θα το έλεγα!

Ετσι όπως ήρθαν τα πράγματα, εγκλωβισμένοι κατ' εντολή και για το καλό μας τάχα, αμπαρωθήκαμε, αλλά δεν συναινέσαμε.

Κάθε στιγμή και ένας δραπέτης..

Θες το αιώνιο αίσθημα της ελευθερίας, θες η ανάγκη να βοσκήσουμε τα μάτια, το ένστικτο λειτουργεί ως αυτόματος ονειρικός καλλιεργητής, έτοιμος να απογειωθεί και να γειωθεί στα απλά και ταπεινά.

Να απλωθεί γήινα και αδαπάνως, ως ταξιδευτής όπου γης, ως εικονοπλάστης δημιουργός και καλλιεργητής.

Ονειρευτής και ταξιδιάρης λοιπόν ετούτη την Άνοιξη!

Συνειδητός δραπέτης από τον κλοιό της βαρβαρότητας του άγριου εκμεταλλευτικού συστήματος, εκμεταλλεύτηκα του νου και τη φαντασία και έφυγα...

Το έσκασα λοιπόν συνειδητά και πειθαρχημένα για τις αγριές της Άνοιξης.

Το έσκασα, για εκεί που συλλειτουργούν οι πέντε αισθήσεις, με τα χιλιάδες όνειρα, σαν αέρας που σιγοτραγουδά τα βάσανα των ανθρώπων.

Πέταξα στην απλωσιά της φύσης, εκεί που ακούγεται ο οργανισμός των αναγκών, σαν η τσάπα στα ροζιασμένα χέρια, ανοίγει χαρακίες, για να έρθουν οι δροσοσταλιές να ζυμωθούν με το χώμα και τον ιδρώτα των γεννητόρων.

Εκεί, μαζί με τους αφεντάδες της γης, τις ζωοδότρες κόρες και γιους της Άνοιξης να φιλιώνουν τα όνειρα, με το θυμό και την οργή μήπως το φως νικήσει το σκοτάδι.

Ανάκληση μνήμης και νοσταλγίας.

Αναστοχασμοί και διεργασίες για την μεγάλη απόδραση.

Μη μου πείτε πιο λουλούδι και ποιος ανθός είναι αυτός.

Δεν τα ξέρω. Δεν τα ρώτησα.

Απλά με καλοδέχτηκαν και μου έστρωσαν κατάχαμα να γύρο.

Κυλίστηκα στα παιδικά μου όνειρα.

Σαν παραμύθι ζώσας ευεξίας κυλούσε ο χρόνος, με τους χυμούς της γης να χρωματίζουν τον νου και το καμβά μου, τόσο που ένοιωθα σαν σπερματοφορέας, εργάτης στο ανθεστήριο του κόσμου.

Τα μάτια μου δεν χόρταιναν να ρουφούν το μέγιστο έργο και όταν η κόπωση άπλωσε το σώμα μου στο χώμα, ο νους ταξίδεψε, δραπέτευσε στο σύμπαν. Μα όσο και αν πήγα μακριά, δεν ήταν, παρά μόνο δυο δρασκελιές μεταξύ ουρανού, στεριάς και θάλασσας, και ήταν εκεί, ο μέγας κόσμος της εργασίας, καλλιεργητής στο θρίαμβο της Άνοιξης.

Οι ενότητες των έργων «Επιστροφή στη δική μου Άνοιξη» & «Καλλιεργώντας την Άνοιξη» δημιουργήθηκαν την Άνοιξη του 2020 & 2021

Σε συνθήκες πανδημίας και καραντίνας ο χρόνος μεγεθύνεται.

Όλα τα πράγματα, αποκτούν άλλες διαστάσεις και όλα αρχίζουν να σε στενεύουν.

Το αίσθημα της ασφυξίας, των ορίων και των όρων, προκαλούν το αίσθημα της ελευθερίας για αποδράσεις.

Τι να έκανα;

Σκέφτεσαι τον κόσμο έξω, εγκλωβισμένο, παροπλισμένο σαν πολεμική συστοιχία και είναι Άνοιξη!!!

Ποιος να μην εκραγεί και ποιος να μη δραπετεύσει.

Αλήθεια ποιος από όλους μας δεν το σκέφτηκε..

Ποιος δεν ρίσκαρε να δραπετεύσει....

Ο νους μας έσπρωχνε στα κλεφτά έστω για μια βόλτα στα βαθιά, σαν παράνομους εραστές και ύστερα μας έκλεινε το μάτι να επιστρέψουμε, κουβαλώντας μια ανάγκη μια ανάσα και μια ματιά και άντε πάλι πίσω στο κελί ελεύθεροι και ας πήραμε μόνο μια ρουφηξιά οξυγόνο, μια ρουφηξιά καφέ, ένα τσιγάρο, μια απλωσιά γη και ουρανού μια αγκαλιά με δύο όμορφα μάτια.

Δυο χρόνια τώρα η Άνοιξη κατέβασε ρολά σαν τα βλέφαρα που πέφτουν και έρχεται το σκοτάδι, ενώ ξέρεις πως έξω υπάρχει ακόμα φως, υπάρχει η ζωή που αγκομαχά, αλλά υπάρχει!

Κάπως έτσι και εγώ, με κλειστά βλέφαρα, με μια ρουφηξιά καφέ και ένα τσιγάρο δρόμο, τράβηξα για τα βουνά, τις θάλασσές και τα λαγκάδια και εκεί βάλθηκα να φτιάξω και την δική μου Άνοιξη.

Και ήταν όλοι και όλες εκεί

Εγώ σαν την μέλισσα που βγήκε για δουλειά, έπαιρνα με κάθε πινελιά, μια σταλιά από την ψυχή τους, σιγοψιθύριζα ένα τραγούδι ελεύθερο με χίλια χρώματα, ορατές και αόρατες μορφές και ευωδιές.

Άνοιξη που μου έγινες πρόσφορο και αντίδωρο για εκείνους που κλίστηκαν στα κελιά παράκαιρα και ας ήταν τα σπίτια τους

Ταξιδέψτε, λοιπόν και ονειρευτείτε!

Δεν είναι αλήτες, όσοι δραπετεύουν την Άνοιξη, είναι η ίδια η φύση μας και ο νους μας δεν είναι αληταριό και από ανάγκη, για αναγκές δραπετεύει.

«ΑΚΡΟΒΟΤΣΑΛΑ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Παράλληλοι δρόμοι.
Βότσαλα. Θάλασσα..
Και εμείς, αν μη τι άλλο, στην αγκαλιά τους ταξιδέψαμε..
Και ύστερα, σαν η νοσταλγία μας χάιδεψε
στρέψαμε το βλέμμα στα βουνά...
Πολλά μέτρα δραςκελήσαμε,
μα δεν μας φτάνει πια, ο χρόνος της επιστροφής...

«ΜΑΤΩΜΕΝΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ», Ακρυλικό σε καμβά, 30cm X 30cm

Δεν αγρίεψες στην ώρα σου.
Την οργή σου την κράτησες για τα πέλαγα και όμως το φονικό έγινε στο σύνορο
Πως θα γινόταν αλλιώς!
Στα σύνορα του κόσμου ματώνονται ο ανθός της γης
Στην ακτογραμμή, εκεί που σιγοτραγουδούν η Όστρια, ο Μπάτης, ο Μαΐστρος και
αγριεύεται ο Πουνέντες, εκεί στα πλευρικά, λασπώσαμε το διάφανο της ψυχής μας

«ΚΙΝΟΥΜΕΝΗ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Όσο η θάλασσα έρχεται και φεύγει, έτσι και ο κόσμος θα αλλάζει.
Άλλοτε ήρεμη και άλλοτε άγρια.
Έτσι που να μας θυμίζει πως η ζωή
δεν είναι στρωμένη πάντα με ροδοπέταλα.
Όμως εγώ, πάντα θα καρφισώνω δυο λουλούδια
στο πέτο της καρδιάς σου.
Να θυμάσαι...

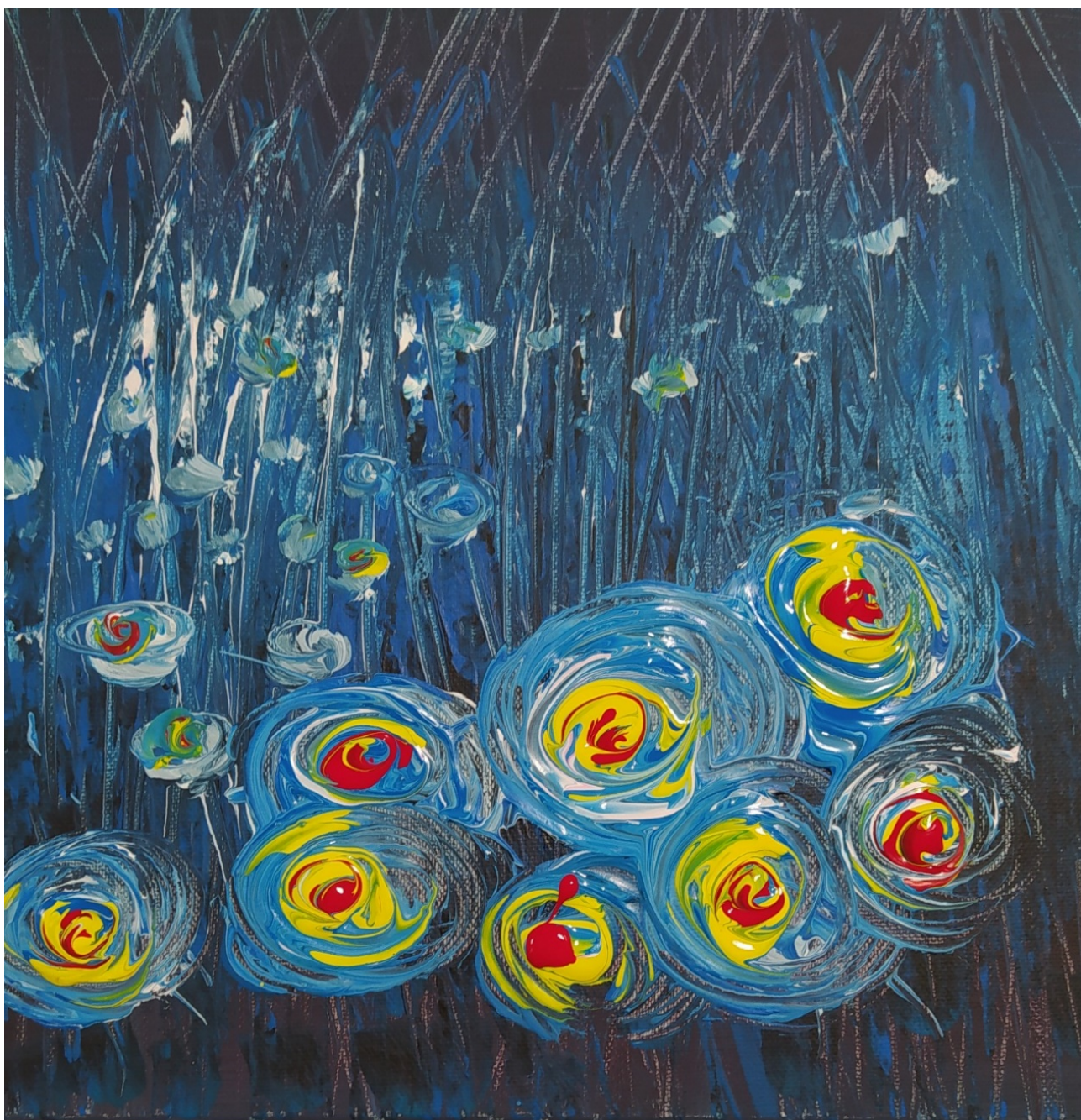
«ΕΝΑ ΔΑΚΡΥ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Δεν είναι η Άνοιξη αυτή.
Είναι ότι απόμεινε, απο το παιχνίδι της,
εκείνο με τα γαλαζοπράσινα νερά μεταξύ ουρανού και αγριελιάς.
Το κύμα κάποτε ήταν σφύριγμα για να απλωθώ
στα ξάστερα και γαλανά νερά της,
μα τώρα την αρμύρα της έχω για συντροφιά της.

«ΑΚΡΟΛΙΜΝΟ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ», Ακρυλικό σε καμβά, 30cm X 30cm

Ο ήλιος έριξε την τελευταία του μάτια
και εγώ κρυμμένος στις καλαμιές,
αφουγκραζόμουν το φόβο των βατράχων.
Βλέπεις τα βουβάλια βγήκαν στους δρόμους
και εμείς με δυο λουλούδια στα χέρια, γυμνωθήκαμε στα ακρόλιμνα.
Ξεχάσαμε πως το πρώτο φίλημα ήταν το γυμνό στήθος της μάνας μας

«ΟΧΤΩ ΦΕΓΓΑΡΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ», Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Σαν οκτώ φεγγάρια ήρθες την Άνοιξη
και όμως τα αστέρια δεν έπεσαν.
Μικρές γρατζουνιές στον ουρανό.
Κάτι σαν θυμός και κατευόδιο..
Νύχτωσε στη γη ένα χρόνο τώρα και εμείς
ακόμη να στήσουμε καρτέρι στο Χειμώνα!

«ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ» Ακρυλικό σε καμβά, 30cm X 30cm

Τι είναι άραγε το αγνάντεμα, εάν δεν είναι μια απλωσιά
μεταξύ ουρανού, στεριάς και θάλασσας.
Ένα παράθυρο στο όνειρο;
Αναστεναγμός και μια βαθιά ανάσα,
εκεί που στροβιλίζονται οι έρωτες

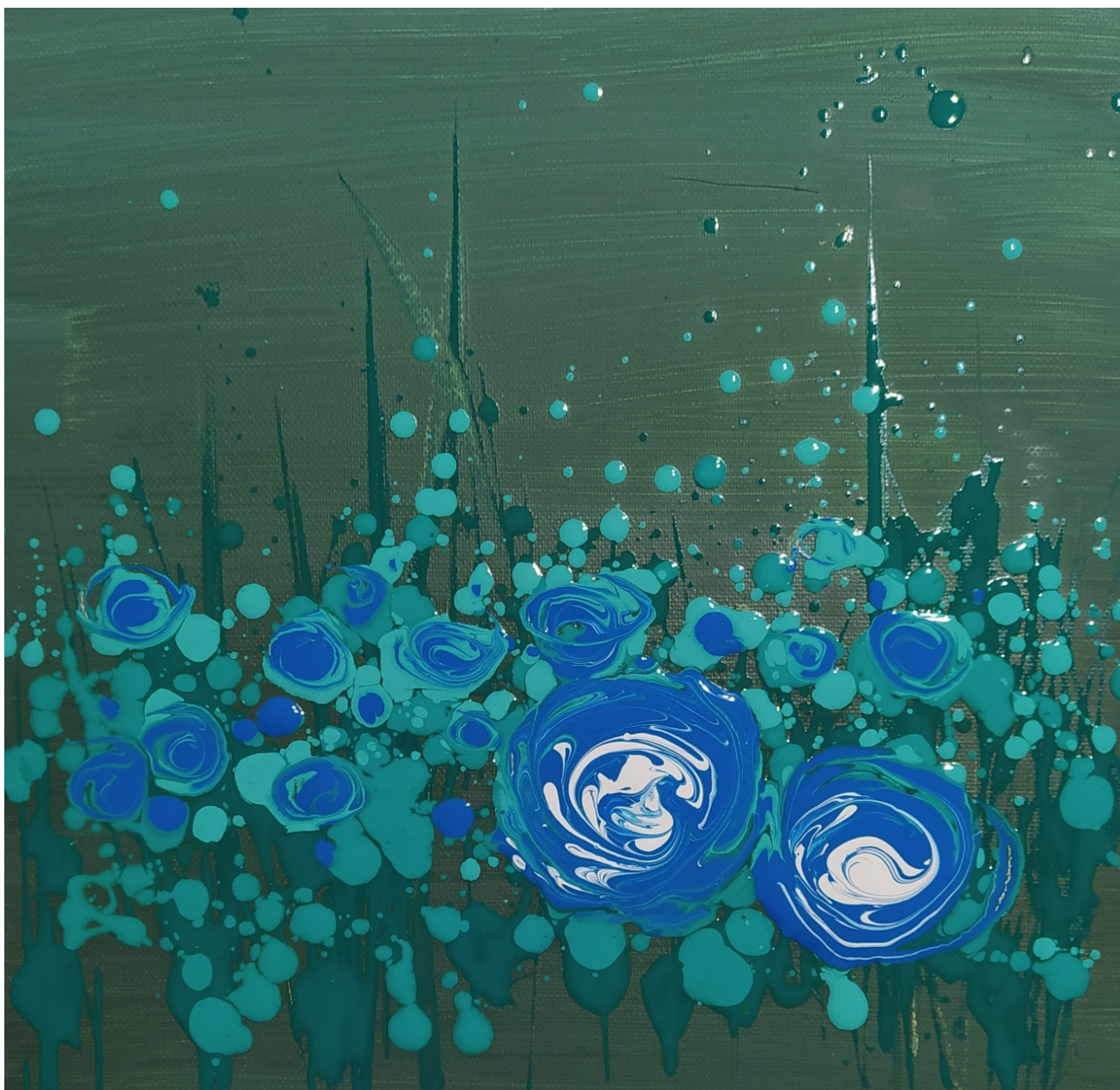
«ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Σου το είπα.
Η Άνοιξη δεν έχει μέρα και νύχτα.
Είναι ανάσα σε μεθυστικό χορό.
Ντύνεται, στολίζετε και σεργιάνια στο φεγγαρόφωτο,
αναζητώντας απείθαρχους και παράνομους έρωτες,
ορκισμένους εραστές του ονείρου
που θα έρθουν με την Πέμπτη εποχή της επανάστασης!

«ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΜΟΙ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Σαν βγήκε ο ήλιος, τα λουλούδια, με ένα ατίθασο,
απειθαρχο στροβιλισμό ανθοφορίας ξεγελάστηκαν και άνοιξαν το χορό.
Δεν είδαν το σύννεφο που έρχονταν από την Δύση
αγκαλιά με τον αέρα, την βροχή και το χιονιά!
Χειμώνα σε έντυσαν Άνοιξη..
Μα εμείς καρτερούμε..

«ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Τρεις σταγόνες απο το χρώμα σου Άνοιξη και ο κόσμος αλλάζει.
Μια ανάσα στο άρωμα σου και ξέρω
πως μπορώ να αλλάξω ακόμη και το σύμπαν.
Ναί!
Την Άνοιξη περιμέναμε!
Και αυτή, ήρθε στην ώρα της, μα εμείς αναμέναμε το καλοκαίρι....

«ΥΠΝΩΣΗ» Ακρυλικό σε καμβά 30cm X 30cm

Τρύπωσα στα αγριόχορτα και πάλι
Και είχε μια δροσιά, σαν το χώμα ανάσανε αρμονικά,
ένα με το σώμα.
Υπνώθηκα στα χρώματα και στη μέθη σου Άνοιξη...

«Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ.» Ακρυλικό σε καμβά 100cm X 80cm

Εσείς με τα μέτρα σας και εμείς με τα όνειρα μας.
Ατσαλάκωτοι ταξιδεύουμε τους οργασμούς της Άνοιξης.

«ΕΓΚΩΜΙΟ ΧΑΜΜΕΝΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΑΝΟΙΞΗ ΕΙΝΑΙ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ» Ακρυλικό σε καμβά 120cm X 100cm

Κλεισμένοι Ε;
Είναι μέρες τώρα που βγάζω τα μάτια για βοσκή.
Μα αυτή η Άνοιξη η ξελογιάστρα, ρίχνει τα δίχτυα της
με εκείνο το μαγικό αεράκι που πτέρνα απο τη χαραμάδα της ψυχής μου
προστάζοντας με:
«...Εσυ την κάθε εποχή, Άνοιξη την βλέπεις...»

Ήρθε και έφυγε, αφήνοντας το φως της, να το μοιραστώ μαζί σας.

«ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΑΓΡΙΑΔΕΣ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΜΠΛΕ ΣΤΤΡΟΒΙΛΙΣΜΟΙ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΜΟΙ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΕΠΙΤΟΙΧΗ ΒΟΚΑΜΒΙΛΙΑ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΑΧ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ», Ακρυλικά σε καμβά 40cm X 60cm

«ΧΑΘΗΚΑΜΕ», Ακρυλικά σε καμβά 60cm X 90cm

«ΦΕΓΓΑΡΟΛΟΥΣΤΟ ΛΙΟΣΤΑΣΙ», Ακρυλικά σε καμβά 80cm X 200cm

Φεγγαρόλουστη βραδιά στο απόηχο της νύχτας.
Τα αγριόχορτα τρεμοπαίζουν με το άγγιγμα της δροσοσταλιάς
Σύγκορμο ρίγισμα και δάκρυ θα έλεγα
Ας μη ξημέρωνε ποτέ.
Τέτοια ομορφιά ποτέ δεν είδα.
Την αυγή ένας άλλος κόσμος θα έρθει
Ο ήλιος θα φέρει τον άνθρωπο στα νερά του...

«ΚΑΛΛΙΕΡΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό 100cm X 80cm σε καμβά.

Καλλιεργώντας την Άνοιξη.
Τις το οφείλουμε.
Τα χαμόγελα θα ανθίσουν μόνο εάν υψωθούμε μαζί της
στο ξέφωτο της ανθρωπιάς.

«ΑΝΑΣΑ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Άνοιξη σαν μάγισσα έρχεσαι στις σφαιλισμένες πόρτες.
Καμιά φυλακή δεν άντεξε μπροστά σου, αφού ο άνεμος,
ήταν ανάσα και εγγόνι, από το πρώτο σου παιδί!
Πως να κλειστεί σε φυλακή...

«ΗΛΙΑΤΟΡΕΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Νάτοι οι ήλιος μου.

Ήρθαν πάλι!

Τρία χαμόγελα!

Και ο ουρανός, αυτός ο μέγας νοικοκύρης, φόρεσε εκείνο το γαλάζιο
της γιορτής τότε η Άνοιξη άρχισε το χορό
και όλος ο κόσμος ευωδιάζει.

Τα χελιδόνια ήρθαν και εφέτος,
σημάδι ότι προχωράμε.

«ΚΑΒΑΛΑΡΗΔΕΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Επιτέλους ο ήλιος σήμερα σκάλωσε στο γαλάζιο της ανάγκης.
Και όμως εγώ τους είδα σαν τρεις καβαλάρηδες της Άνοιξης,
αρματωμένους με εκείνο το βλέμμα της αστραπής, φόβος και τρόμος
για αυτούς που βάλθηκαν να μας γυρίσουν σε άλλες εποχές

«ΚΑΘΕ ΣΤΑΓΟΝΑ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Έφτασες τελικά εκεί που ξεπλένεται το φως,
εκεί που σμίγουν οι αρμόρες,
εγώ σταγόνα στη στεριά, και εσύ της θάλασσας γαλάζιο,
ήπιες όλη την Άνοιξη και ανάσανε όλη η γη.

«ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Αχ αυτό το κόκκινο..
Όπου και να απλώσω τη μάτια μου, πετάγεται από παντού.
Εικόνα με χίλιες λέξεις και ένα όραμα!
Κόκκινο κρυμμένο σε όλες τις καρδιές του κόσμου
και εσύ το ψάχνεις μόνο στα απόνερα της Άνοιξης

«ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΙ ΥΔΡΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Στροβιλίζονται τα όνειρα σε διάφανα νερά
και ας είναι ο καιρός θόλος.
Τα έχει η Άνοιξη αυτά..
Χθες που τρύπωσε στην φυλακή μου,
είπε τόσα για τις άλλες εποχές,
που ντράπηκα για τα χρόνια που άφησα να φύγουν.

«Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Άρχισε ο μεγάλος χορός!
Αγριεμένα τα πρόσωπα, σαν από χρόνια στοιβαγμένα όνειρα..
Έρχονται και μπαίνουν στο μεγάλο κύκλο με την δική τους ντοπιολαλιά
και τα δικά τους οργισμένα όνειρα
Έρχονται με χέρια απλωτά, και ροζιασμένα,
που είναι σαν σφραγίδα της γης, μιας και έγιναν ένα, αυτοί και τα παιδιά τους.
Μπες στο μεγάλο χορό της Άνοιξης.
Κοίταξε τον ήλιο κατάματα, έτσι στα ίσια, είτε από ανάγκη, είτε για ζωή
και τότε μπες και σκάψε πιο βαθιά μέσα σου.
Εκεί θα δεις, κρύβεται η μεγάλη δύναμη για να αλλάξεις συθέμελα τον κόσμο!

«Η ΑΝΘΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΣΣΑΛΩΝ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20.cm

Έφτασα κοντά στα σύρματα κοιτάζοντας περα απο τα σύνορα
και είδα τους γείτονες να έρχονται και εκείνοι στα σύρματα.
Αφήσαμε αμίλητοι τα μάτια να μιλήσουν
και τα χαμόγελα να μεταφράζουν...
Ήρθε η συμφωνία της Άνοιξης.
Έτσι φιλιώνουν οι άνθρωποι.
Από τότε ορκίστηκα, κάθε Άνοιξη
να ποτίζω τους πασσάλους να ανθήσουν...
... και θα ανθήσουν!

«ΚΥΟΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ» Ακρυλικό σε καμβά 20cm X 20cm

Μια χαραμάδα αν βρουν το φως και το νερό,
θα ανοίξουν το πέρασμα για την ελευθερία.
Και τότε αλίμονο σε εκείνους
που θα βρεθούν να τους κλείσουν δρόμο!!
Να, αυτά κάνει η Άνοιξη!
Κάπως έτσι κυοφόρησε ο Απρίλης, τον μεγάλο Κόκκινο Οκτώβρη!
Ποιος το είπε, ότι με δυο εποχές, δεν φτιάχνεις ένα νέο κόσμο!

«ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ» Τρίπτυχο Ακρυλικό 20cm X 60cm

Όλα στην ώρα τους..
Μετρημένα, απείθαρχα οργανωμένα.
Ατομικά και συλλογικά, όπως ο ήλιος, το σύννεφο, η βροχή και η σταγόνα..
Όλα στην ώρα τους..

Άκου τον πόνο της Άνοιξης από μακριά...
Τότε που πέφτουν οι φυλλωσιές, σαν έρχεται ο χιονιάς.
Σφιχτός και φοβισμένος είναι ο κόσμος!
Πως να σεργιανήσει η Άνοιξη σε πρόστυχους καιρούς;
Μην την αφήσεις να βγει παράκαιρα στους δρόμους, θα χαθεί
και είναι κρίμα να χαθείς και εσύ μαζί της!
Όλα στην ώρα τους...

Νάτη! Ήρθε !!!!
Ήρθε η τριλογία της γέννησης, ο Μάρτης, ο Απρίλης, ο Μάης...
Ήρθε η τριλογία της Επανάστασης!
Είναι τότε που γιορτάζουν οι γεννήτορες των πάντων!
Ο Αη Λαός!!!
Οι γιοι και οι κόρες των Προλεταρίων!

«ΠΛΑΝΕΥΤΡΑ ΑΝΟΙΞΗ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Ποιος να τολμήσει να πει στην Άνοιξη να αυτοκτονήσει.
Ποιος να πει στις μέλισσες, μείνετε στην Κυψέλη
Ποιος της πεταλούδας τα φτερά, μπορεί να ψαλιδίσει
Κανείς.
Η ελευθερία πλανάται στη φύση και εμείς σε πλάνη πετάμε τα
όνειρα στο τροχό της βαρβαρότητας.

«**ΝΥΧΤΩΔΕΙΑ**» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Το μαύρο χρώμα το φοβάσαι.
Το ξέρω!
Όμως, στις νύχτες τα όνειρα σεργιανούν ελεύθερα.
Τα μεγάλα ταξίδια της νύχτας έχουν συνταξιδιώτες
το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.
Κανείς δεν σε εμποδίζει να ονειρευτείς το ωραίο,
το όμορφο, το αληθινό και το ανθρώπινο.
Είναι νύχτα και είναι όνειρο.
Μα αν το πρωί το όνειρο είναι βάσανο,
τότε εσύ, εγώ και ο κόσμος όλος ένα μόνο οφείλει,
ο κόσμος να χαλάσει, την Άνοιξη πρέπει να τη φέρει!

«ΑΝΟΙΞΗ, ΡΙΖΑ ΜΟΥ ΚΟΚΚΙΝΗ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Έγειρε ο Απρίλης προς το Μάη.
Μήνας που οργώνονται και σπέρνονται οι δρόμοι.
Οι κίτρινες αρματωσιές τις Άνοιξης γέμισαν με εκείνο το κατακόκκινο
του μπαρουτιού που έχουν μόνο δυο μήνες, ο Μάης και ο Οκτώβρης.
Είναι ο Μάης με τα εκατομμύρια λουλούδια που ανθίζουν στα πεδία
των ταξικών αγώνων που έρχονται στην εποχή τους, στην ώρα τους,
όπως έρχεται η ζωή και ο θάνατος.

«ΓΙΟΡΤΗ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Ο κόσμος είναι ένα πάνχρωμο ψηφιδωτό,
που μόνο με το κόκκινο υπογράφει την ανθρωπιά του.
Από ποια ψηφίδα να αρχίσω και σε πιά να τελειώσω;
Πάντα στο κόκκινο καταλήγει!
Χιλιάδες οι ταυτότητες, τόσες όσες και οι αξίες.
Αγάπη, έρωτας, χαρά, ευτυχία...
Εν τέλει, είναι η ίδια η ζωή...
Σήμα.. Σημαία.. Κόκκινη
Ορθοστατούντες και ορθοβαδίζοντες
περνούν οι αξίες του κόσμου, με υψωμένες γροθιές.
Κάτι σαν το πέρασμα από το σκοτάδι στο φως!
Πρόσκληση να συνταχθείς

«ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΙΡΙΔΙΣΜΟΙ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Είδες!
Δεν σου το έκρυψα.
Το κόκκινο τελικά δεν είναι χρώμα.
αλλά έτσι το βάφτισαν..
Τι είναι όμως το κόκκινο;
Αλήθεια τι χρώμα θα είχε το αίμα μας, αν δεν ήταν κόκκινο;
Τι όνομα άραγε θα είχε το κόκκινο, αν με τη ζωή δεν ήταν ένα;
Ποιοι με κόκκινο έβαψαν τους τοίχους και ήταν αίμα;
Τους ξέρεις και εσύ και εγώ και όλοι μας!
Τους ξέρει και η Άνοιξη..
Το ξέρω! Ενα δάκρυ σου είναι αρκετό για να δεις,
πως το κόκκινο, μετουσιώνει το φλογερό ιριδισμό, σε κύτταρο ανθρωπιάς.
Να! Αυτό είναι το κόκκινο της τάξης που κινεί την ανθρωπότητα.

«ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ» Ακρυλικό 40cm X 40cm

Φόρεσα τα γιορτινά μου ρούχα και βγήκα στο ξέφωτο.
Έλαμπαν και ήταν εκείνα τα απογδύμνια, που δεν έλιωσαν ποτέ,
μιας και δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά το δέρμα μου.
Αυτό που αλλάζει κάθε στιγμή τις χαρακιές, σαν έτοιμο από καιρό για να
κυλούν αργά, ο ιδρώτας, ο κόπος, η αγωνία και ο θυμός.
Πρωτομαγιά των γυμνών ποδιών, που κάνουν την ανάγκη δύναμη
για να αλλάξουν τον κόσμο και θα τον αλλάξουν.

«ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Όρθιοι σαν την Άνοιξη που ξέρει,
πως στο χρόνο της αναγεννιέται ο κόσμος της.
Γεννοβολούν κοιτώντας τον ήλιο κατάματα και ας είναι να την κάψει.
Ο νόμος της άρνησης της άρνησης, είναι οι γιοι και οι κόρες της, οι ρίζες, τα
άνθη, οι καρποί και οι σπόροι της!
Εκεί που αλέθουν τη γη οι άνθρωποι, αντλούν τη δύναμη να κινήσουν τον
τροχό της ιστορίας για να ανθρωπέψουν τα όνειρα.

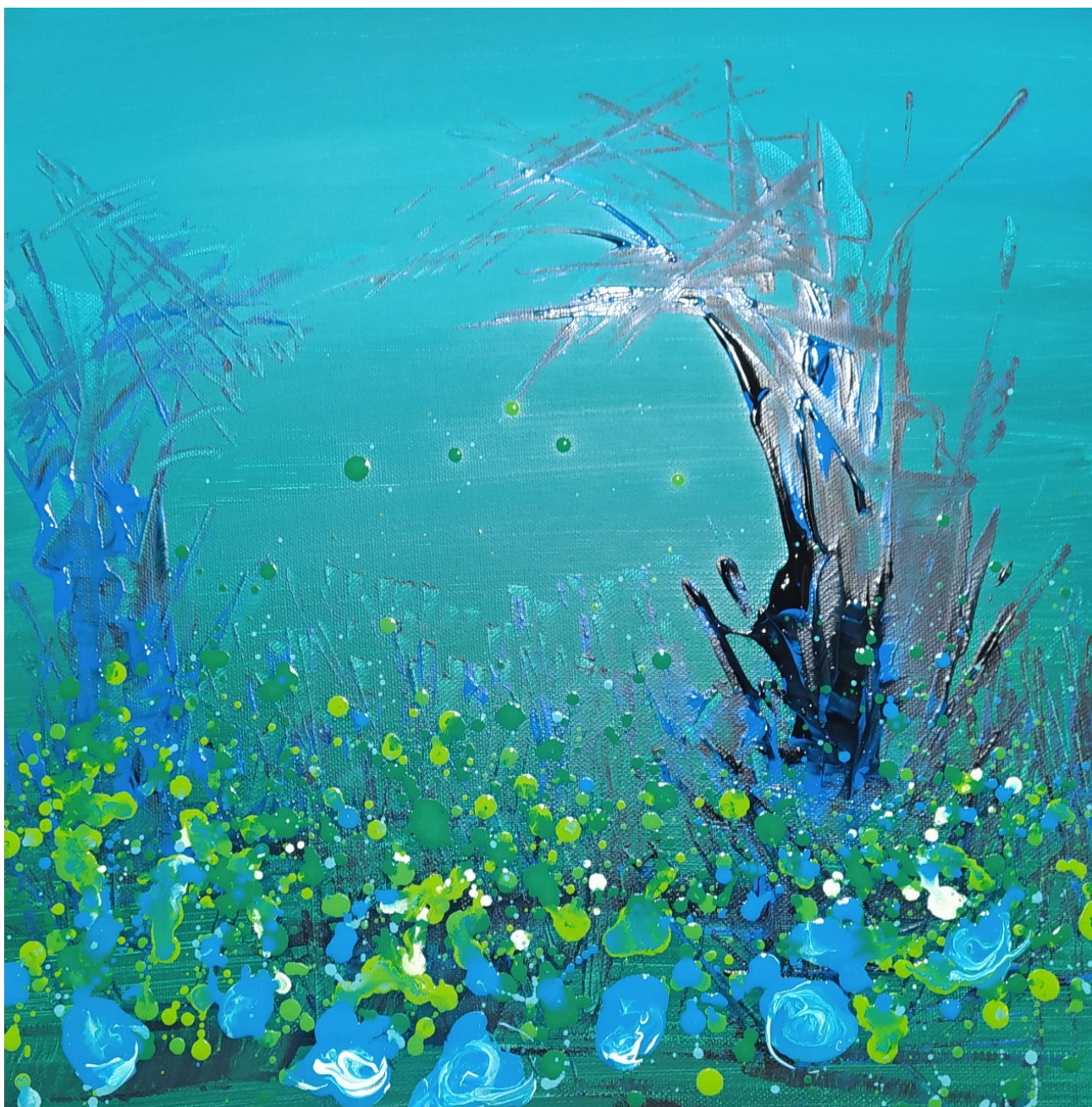
«ΒΑΘΙΑ ΥΠΟΚΛΙΣΗ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Όρθιοι αναχωρητές θα έλεγα.
Κορμιά που τον κύκλο τους έκαναν και έμειναν εκεί
σαν ασάλευτες σημαίες για να περνούν τα αρώματα
με χίλια χρώματα ντυμένα
Και ήταν σαν πανωφόρι της Άνοιξης,
από του κάτω της κόσμου της σπορές.
Βαθιά υπόκλιση στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.

«ΦΩΣ ΚΕΛΙΟΥ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Ελεύθερος μέχρι το τελευταίο μου κύτταρο
και ας νομίζουν ότι με έθαψαν στο πιο βαθύ κελί.
Άλλος δρόμος δεν υπάρχει,
παρα μόνο ένα δάκρυ για εκεί που ριζώνει ο σπόρος της ελευθερίας.
Τότε, να είστε σίγουροι, πως η ελευθερία,
οποίο χρώμα και αν φορέσει θα φτιάξει την δική της Άνοιξη,
στα δικά της όνειρα, στο δικό της φως.

«ΓΑΛΑΖΙΑ ΔΡΟΣΟΣΤΑΛΙΑ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Εγώ σου το είπα.
Τα χρώματα δεν έχουνε πατρίδα!
Είδες η Άνοιξη;
Καταπράσινη σου την έμαθαν πως είναι και εσυ τους πίστεψες...
Δυο βήματα και μια βουτιά στα σωθικά της
και τότε θα δεις πως ανασαίνουν τα χρώματα,
σε μια και μόνο δροσοσταλιά, του κόσμου όλα τα βάσανα.

«ΕΝΑ ΔΑΚΡΥ ΑΡΚΕΙ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Δεν θα αργήσω!
Και από τότε έρχομαι.
Δρόμος χωρίς επιστροφή.
Φόβος μήπως και κοιτάξω πίσω, εκεί που ρημάχτηκαν τα όνειρα.
Εκεί στις φυλλωσιές του κόσμου, όπου ένα δάκρυ αρκεί για να
ανθίσουν οι καρδιές μας, φως μου.

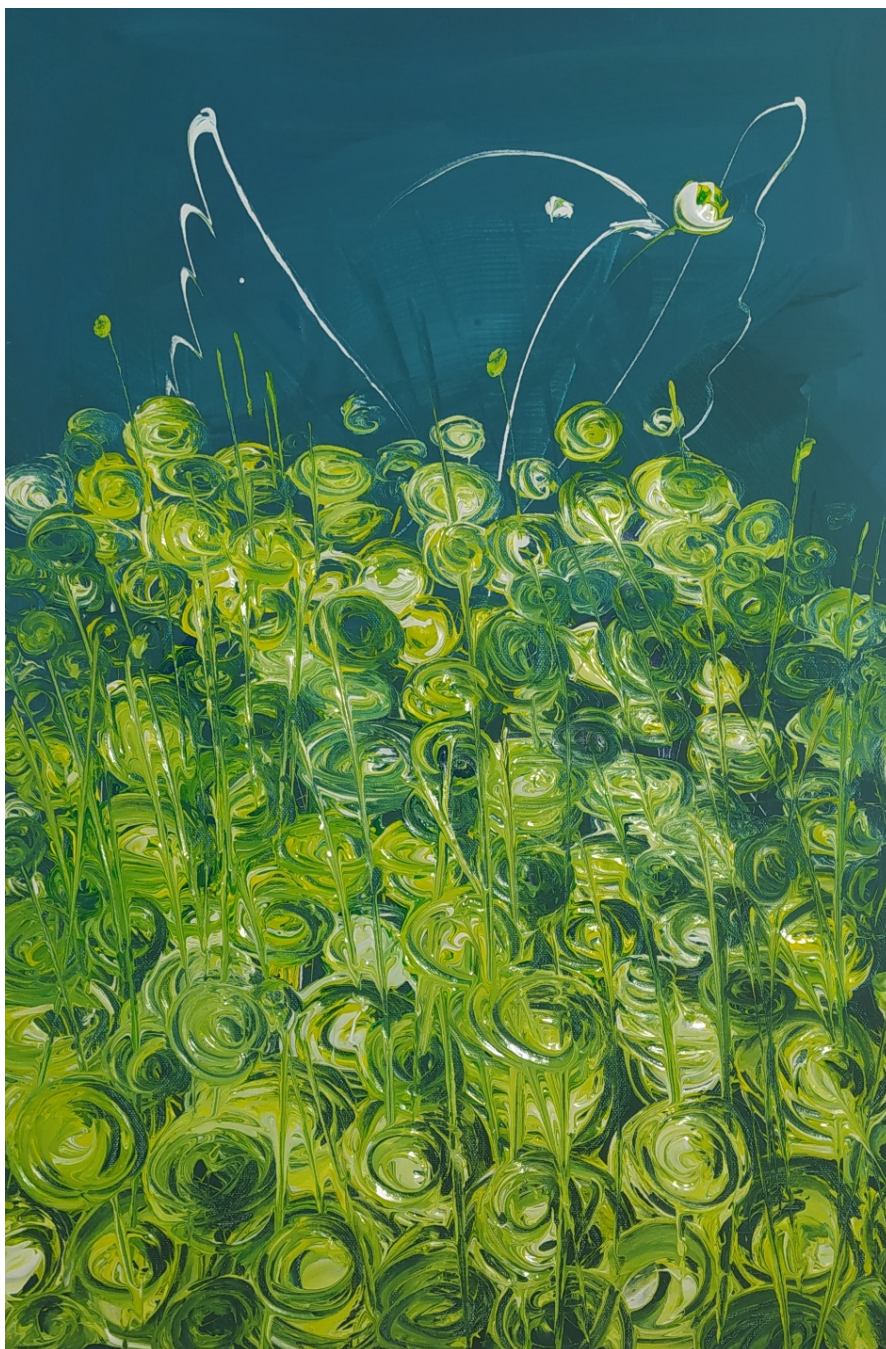
«ΝΥΧΤΟΒΙΑ ΕΥΞΕΙΑ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 40cm

Η Άνοιξη δεν καταλαβαίνει από απειλές,
πρόστιμα και ελέγχους.
Είναι μια ανοιχτή αγκαλιά σαν κόρη και μάνα της γης,
που όσο και αν τις ματώσεις,
μάλλον της πληγές σου θα σκύψουν για να κλείσουν.

«ΔΙΑΦΑΝΕΣ ΡΩΓΜΕΣ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 50cm

Εκεί στη ρωγμή της θάλασσας την 'ωρα που σκάει το δάκρυ της
σαν άγριο κύμα στη άμμο, εκεί σέρνεται ο νους με το όνειρο.
Πατημασιά που χάνεται στο πέρασμα βήμα το βήμα.
Και ερχονται τα κύματα και φεύγουν και πάλι ερχονται,,
Και εσυ μου λες δεν αλλάζει τίποτε!
Κοιτα τη ακριά της θάλασσας.
Κοιτα τη ακριά της θάλασσας, κάνε δυο βήματα μπροστά και κοίτα πισω..
Είσαι ήδη δυο βήματα εμπρός και ας μην δεις το βήμα σου!
Να! Ετσι πάει ο κόσμος μάτια μου μπροστά!

«ΚΙΤΡΙΝΟΙ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΜΟΙ» Ακρυλικό σε καμβά 40cm X 60cm

Ποιος είπε πως το κίτρινο χρώμα είναι το χρώμα του μίσους;
Από πότε αλήθεια στο χρώμα φορτώσαμε τις ήττες μας;
Μικροί και ασήμαντοι μποστα στον χρυσοκίτρινο ήλιο, κάθε Ανατολή σαν έρχεται με εκείνο
το δυνατό κατακόκκινο φως της μάχιμης ελπίδας.
Λαμπερός υψώνεται στην απεραντοσύνη του συμπαντικού οργασμού της Άνοιξης.
Εγερτήρια ματιά, δροσοσταλιά στα χρώματα του πόνου το πόθου και της χαράς και της
ελπίδας, ερωτική συμφωνία στο κόκκινο, το μπλε και το κίτρινο...
Κάπως έτσι στροβιλίζονται, χορεύουν τα χρώματα του ήλιου.
Θες πες τα κίτρινα, για μια στιγμή θα είναι.
Την επόμενη, μόνο η ανάγκη θα υπογράψει μόνο το σώμα της ψυχής.

Χρωματική πανσπερμία 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Άνθησες. Σε αγαπώ. 2014 Ακρυλικό, 32cm x 43 cm

«Ευτυχώς που ήρθαν οι σπόροι» 60cm X 90cm ακρυλικό σε καμβά

Δεν ρώτησα, δεν έμαθα, το είδα. 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Ανθεστήριο Κεραμόχρωμα 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Πασχαλιές 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Καμπανίτσες 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Χρυσάνθεμα 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

...και ήταν Χειμώνας; 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Άνοιξη λες και είναι Χειμώνας. Ακρυλικό σε καμβά. 60cm X 90cm

Γαλάζιο όνειρο 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

Ανθισμένος κάκτος. 35cm X 48cm Ακρυλικό σε χαρτί

**Επιστροφή
στην δική μου Άνοιξη**

Αχ αυτή ομορφιά της ελιάς.
Σε αγάπησα... και ακόμη σ αγαπώ
Μέτρησα τα χρόνια μου και τα βρήκα λίγα για όσα απλόχερα μου πρόσφερες.
Δεν σε χόρτασα.
Δεν σε περπάτησα.
Μόνο σε αγάπησα.
Σε αγάπησα στις φυλλωσιές και τα αγριολούλουδα
Σε αγκάλιασα κορμί και σώμα γκριζοπράσινο
Και εσύ;
Τους χυμούς σου μου χάριζες γλυκόπικρο φιλί στα χείλη
Και όμως σε άφησα.

Ταξιδευτής πλέον στις άγονες πολιτείες, για εκεί που το όνειρο ξεθώριασε
Εκεί σε περπατώ, εκεί σε ταξιδεύω, εκεί σε χίλιους δρόμους σε κουβαλώ
σαν το σταυρό με τα κουρέλια, καρφωμένο σκιάχτρο στα αμπέλια της γης μου .
Μαζί , οι δύο μας. Σταυρός και κουρέλια
Νοσταλγία και μνήμη σε πράξη μία.

Και εσύ, άλλοτε ανεμόδαρτη, με ήλιο και βροχή σε ακούω να μονολογείς,
νιώθοντας της ανάσα σου, ζεστό χάδι στις ανάγκες μου...

Σε ακούω να μου ψιθυρίζεις και εγώ να ζωγραφίζω στη ψυχή σου,
δίνοντας σχήμα, χρώμα και μορφή και όνομα μοναδικό τοπόσημα και ταυτότητα με
την υπογραφή μου, σαν ποίημα μόνο με τίτλους.

*«....Επιστροφή στο χρώμα και το χώμα. /
Και όμως μου λείπεις / όμορφο μικρό μου,
μα ζεις μέσα μου, / στα γαλάζια όνειρα.
Είμαι εδώ. / Σε περιμένω./
Θα έρθεις. / Το ξέρω, με αγάπησες. / Κόκκινος σαν έρωτας.
Μη με αγγίζεις, / σε αγαπώ.*

*.....Πάλι από την αρχή. /
Θα βρεθούμε ξανά. / Στο φως της Άνοιξης.
Με τον ήλιο να καίει. / Θα ανέβουμε, σε αγαπώ.
Μου λείπεις, σε αγαπώ. / Κοίτα το φως.
Ότι απόμεινε, σε αγαπώ./
Άνθησες, σε αγαπώ...»*

Η αρχέγονη αισθητική, σε γραμμική μορφή στην φόρμα,
μου δημιουργούσε την έντονη διάθεση της νοσταλγίας,
της επιστροφής στην πρώιμη έφηβη ηλικία.
Οι φόρμες και οι αρμονικές χρωματικές σκάλες σε απλές τονικότητες,
φόρτιζαν την ανάγκη για επιστροφή στο λιόγερμα.
Θύμισες από τα λιόδενδρα και τα αγριολούλουδα .
Κινηματογραφικές εικόνες από το παρελθόν σε πλήρη ελευθερία έκφρασης.

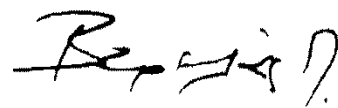
Φανταζόμουν τον εαυτό μου ανεβασμένο στις σκάλες
Άλλοτε πάλι, γονατισμένος προσκυνητής
να μαζεύω, μια - μία, τις ελιές
ανάμεσα στα ξερόχορτα, στη πρωινή δροσοσταλιά
Παγωμένα τα μικρά μου δάκτυλα με εκπαίδευαν για το δύσκολο δρόμο της ζωής...
Μα εγώ, το είχα για παιχνίδι....

Ανάκληση μνήμης και ευφορίας...

Δουλεύοντας τα έργα, παρέλασαν από μπροστά μου σχεδόν, τρεις γενιές.
Είναι εκείνοι που με σημάδεψαν και με έκαναν ένα με τη γη και τα παιδιά της.
Με ζέσταιναν οι αρμονικές τονικότητες με τα γαιώδη χρώματα, μιας και εμείς,
εκεί στον τόπο μας , αφήνουμε ακόμα και το χειμώνα
να μεστώσει τους καρπούς μας

Να έτσι! Τόσο απλά και λιτά
Έρχεται η νοσταλγία, η αδελφή της μνήμης
κάθε εποχή και μου γνέφει με το μαντήλι, να επιστρέψω...
...να επιστρέψω στη γη, που ορθώθηκα για πρώτη φορά..

Σήμερα ξαποσταίνω και πάλι μαζί σας,

Άνοιξη 2020

Πάλι από την αρχή. 2 Ακρυλικό, 60 cm x 100 cm

Στο φως της Άνοιξης, Ακρυλικό, σε χαρτί 32cm x 49 cm

Καρδιές που καίνε. 2014. Ακρυλικό. 60cm X 110cm

Το ξέρω, με αγάπες. 2014 Ακρυλικό, 23cm x 41 cm

Κόκκινος σαν Έρωτας. 25cm X 42cm ακρυλικό σε χαρτί

Μου λείπεις, σε αγαπώ. Ακρυλικό, σε χαρτί, 23cm x 38 cm

Με τον ήλιο να καίει. Ακρυλικό, σε χαρτί. 27,cm x 35 cm

Βαρελάς Παναγιώτης (Τάκης)
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Είδα το πρώτο φως της ημέρας στον Άγιο Γεώργιο Λειβαδιάς το 1959. Αγροτική οικογένεια φτωχοί άνθρωποι. Μεροδούλι μεροφάι. Δύσκολα, παιδικά χρόνια όπως όλων των παιδιών της μικρής αγροτιάς, πράγμα που καθόρισε τη ζωή μου αργότερα.

Κάπου εκεί στην εφηβεία ξεκινάει το ταξίδι των αναγκαστικών εσωτερικών μεταναστεύσεων. Κατέβηκα στην Αθήνα για σπουδές σχεδίου στη ΣΕΛΕΤΕ. Για την ΑΣΚΤ δεν το συζητώ δύσκολα σπορ για φτωχά βαλάντια.

1976 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Επιστροφή στην Λιβαδειά και δουλειά όπου να είναι. Στα Μεταλλεία Βωξίτη στο Δίστομο, στα εκκοκκιστήρια, τα ντοματάδικά, στα νταμάρια, στο Κλωστήριο του Μιχαηλίδη. Μα όπου και αν πήγα, με το πρώτο κιχ, το δάχτυλο των εργοδοτών έδειχνε την πόρτα και έτσι έγραψε επάνω μου ο λαϊκός στοίχος το: «..δυο πόρτες έχει η ζωή άνοιξα μία και μπήκα και ως που να 'ρθεί το πρωινό, από την άλλη βγήκα...»

Ετσι ήταν! Κανείς εργοδότης δεν ανέχεται υψωμένα κεφάλια και υψωμένη φωνή. Ο δρόμος του εσωτερικού μετανάστη και πάλι, ήταν μονόδρομος.

Πήρα μαζί μου το θυμό, το πείσμα, το δίκιο και την ιδεολογία μου και έφυγα για την Αθήνα, αναζητώντας την τύχη μου.

Η αγάπη μου στην ζωγραφική, ήταν ήδη εμφανείς. Άλλωστε η πολιτική δράση, προϋποθέτει και αισθητική αρτιότητα και τέτοιες παραδόσεις είχε να επιδείξει το κίνημα, πράγμα που ενίσχυσε την πρόθεσή μου να ασχοληθώ πιο σοβαρά με τις εικαστικές Τέχνες.

Το 1982 βρέθηκα στον «Οδηγητή», Εβδομαδιαία, τότε, εφημερίδα της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας. Μεγάλο σχολείο. Εκεί τα κάναμε όλα !

Οι δημιουργικές και εικαστικές μου ανησυχίες εκφράστηκαν στην εφημερίδα, μέσα από δεκάδες εξώφυλλα, με εικονογραφήσεις αφιερωμάτων, σκίτσα, πολιτικές αφίσες, εξώφυλλα βιβλίων, και δεκάδες έντυπα πολιτικής επικοινωνίας

Τέσσερα από τα πιο έντονα και όμορφα χρόνια της ζωής μου, όπως και πολλών άλλων, που είδαν ότι η ζωή είναι αλλιώς και όχι αυτή που ζούμε.

Μετά το 1986 βρίσκομαι στο χώρο της επικοινωνίας και των, εφαρμοσμένων τεχνών, παρέχοντάς υπηρεσίες επικοινωνίας σε μεγάλους οργανισμούς και βιομηχανίες. Αξέχαστες θα μου μείνουν οι δυο μεγάλες καμπάνιες για την συναυλίες των Pink Floyd και του Steve Wonder στο Ολυμπιακό Στάδιο.

Δε σας κρύβω ότι η μεγάλη αγάπη ήταν η μεταλλουργία. Ήταν άλλωστε βιωματική η σχέση με το μέταλλο. Σημείο αναφοράς της περιόδου αυτής, οι εταιρείες και τα προϊόντα του μεταλλουργικού Ομίλου ΒΙΟΧΑΛΚΟ οι οποίες αξιοποίησαν τις δημιουργικές μου ικανότητες όπως οι: ΒΙΟΧΑΛΚΟ, ΕΛΒΑΛ, ΧΑΛΚΟΡ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΩΔΙΑ, ΕΤΕΜ, FITCO, ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑΚΟΡΙΝΘΟΥ, VITUVIT, SYMETAL, ELVAL COLOR, ERLIKON, SIDMA, SANITAS, , και δεκάδες άλλες θυγατρικές του ομίλου ΒΙΟΧΑΛΚΟ. Σήμερα το μεγαλύτερο μέρος του έργου μου, βρίσκεται στα προσωπικά μου αρχεία, όπως επίσης και του ομίλου ΒΙΟΧΑΛΚΟ και των θυγατρικών εταιρειών της, σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή, το οποίο αποτελεί μέρος της ιστορίας της για την περίοδο 1989 – 2014

Την ίδια περίοδο σχεδιάζω, εικονογραφώ το μηνιαίο περιοδικό για παιδιά «Χαμόγελα & Γνώσεις» και τα ειδικευμένα περιοδικά «meat point, energy point» για την βιομηχανία και το εμπόριο.

Το 2010 η ζωγραφική, η μεγάλη μου αγάπη δεν άφηνε κανένα περιθώριο αναμονής. Το όφειλα, είχα και έχω χρέος να εκφραστώ! Να μιλήσω! Να μη κλείσω τα μάτια!

Παρέμεινα πιστός στην άποψη του Πικάσο. « Θα χρησιμοποιήσω κάθε υλικό και εκφραστικό μέσο, προκειμένου να πω, αυτό που θέλω να πω εγώ, ελεύθερα»

Το 2010 εκθέτω για πρώτη φορά την εικαστική ενότητα **«Μετ άλλων ανθρώπων έργο »**, η οποία συνδυαστικά, αποτελεί την τριλογία που καθόρισε την διαδρομή μου για τα επόμενα χρόνια. Έργο εμπνευσμένο από τον άνθρωπο και την συμμετοχή του στην παραγωγική διαδικασία, στον πρωτογενή τομέα, ιδιαίτερα στην ναυπηγική βιομηχανία, την αγροτική παραγωγή, αλλά και την σχέση του ανθρώπου με την πόλη και τη ζωή του.

Το 2014 η «Μετ άλλων ανθρώπων έργο », παρουσιάστηκε στην Αθήνα στον Πολυχώρο «Μελίνα» υπο την αιγίδα Δ.Αθηναίων και το 2015 / στην Πάτρα στη Δημοτική Πινακοθήκη Δ. Πατράϊων υπο την αιγίδα του Δήμου Πατράϊων.

Το που φτάνουν τα όρια της τέχνης, ειλικρινά δεν μπορώ να τα προσδιορίσω, αλλά το που φθάνουν τα εκφραστικά της μέσα, θα έλεγα ότι, ακολουθούν τις εκφράσεις του ανθρώπου διαχρονικά, μέσα απο τις δεξιότητες που ανάπτυξε ο άνθρωπος για να υπηρετεί τις ανάγκες του. Έτσι κυκλοφορώ τις Εικαστικές Σημειώσεις μου από τις εκδόσεις **ΉΝΤΥΠΟΙΣ**, **«Στα CAFÉ της Αναμονής»** και **«Τα σημειωματάρια της ανησυχίας»**. Ενας συνδυασμός λόγου και σχεδίου, τα οποία αποτυπώνουν την καθημερινότητα, εκεί που συνειρμίζονται οι άνθρωποι. Καρπός αυτής συλλογής είναι η μελοποίηση από την σολίστ κλασικής κιθάρας **Εύα Φαμπα** του ποιήματος **«Ο χορός»** το οποίο που μπορείτε να το ακούσετε στο του tube <https://www.youtube.com/watch?v=bPZ8l3hzwaQ>

Τη τελευταία δεκαετία, αφιερώθηκα ποιο έντονα και με πάθος θα έλεγα στη ζωγραφική.

Το 2018, ολοκλήρωσα το εμβληματικό κατ εμέ, έργο **«Νομοτέλεια»**, εμπνευσμένο από την ρήση του Ζαν Ζακ Ρουσσώ «..ανάθεμα την ώρα και την στιγμή, που ο πρώτος άνθρωπος έμπηξε τον πρώτο πάσσαλο στη γη..» Εικαστικό έργο το οποίο σχεδιάζεται από το 2015, ως συμμετοχή του, για **τη58η Biennale της Βενετίας**, του οποίου την καλλιτεχνική επιμέλεια είχε ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Βασίλης Μπισμπίκης, την επιμέλεια των κειμένων η Σοφία Αδαμίδου, το Videoart ο Γιάννης Κλεφτογιάννης και την μουσική έγραψε η Εύα Φάμπα.

Το 2019 βρέθηκα προσκεκλημένος στο **9ο Διεθνές Φεστιβάλ Εικαστικών Τεχνών στην Farindola της Ιταλίας**, όπου κατά την παρουσία του εκεί, ξεδιπλώθηκε η ιστορία της βαρβαρότητας των μεταναστεύσεων με το πιο σκληρό τρόπο, μέσα από το μεγάλο φόνο θα έλεγα, στην έκρηξη των στοών του Ανθρακωρυχείου «Vois de Cazier» στο Μαρτσινέλι του Βελγίου στις 8 Αυγούστου του 1956, με 262 νεκρούς, εκ των οπαίων 195 Ιταλοί , περίπου 40 Βέλγοι και μεταξύ αυτών και 6 Έλληνες.

Εκεί στην μικρή ορεινή και φτωχή Farindola που θρηνεί 60 νέα παιδιά, γεννήθηκε έργο μου με τίτλο **«Το γράμμα που δεν έφτασε ποτέ»**, το οποίο βρίσκεται υπο έκδοση, όπως επίσης 40 περίπου έργα αφιερωμένα σε αυτό το γεγονός. Πολλοί μου λένε ότι κάνω στρατευμένη τέχνη, υποτιμώντας τα «αξιακά» χαρακτηριστικά της τέχνης.

Αναρωτιέμαι: Ποια άλλη μεγαλύτερη ανθρώπινη αξία υπάρχει, από το να στρατευθείς για να μην υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο!

Στο παραπάνω εδράζεται η αξιοπρέπεια, του να ζεις και να υπάρχουν, μόνο ως άνθρωπος!

Η τέχνη είναι κατ εξοχήν πολιτική πράξη. Προϋποθέτει την ατομική έκφραση και τη συλλογική δράση. από αυτή την άποψη η συμμετοχή μου στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες, είναι δεδομένη και την υπηρετώ με ταξικό κλητήριο.

Κλίνοντας, όσοι επιθυμούν να γνωρίσουν το έργο μου, μπορούν να επισκεφθούν την ιστοσελίδα μου **www.varelas-takis.gr**, η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα πρόσφατα, για να αξιοποιήσουν την εργογραφία μου, για προσωπική του χρήση, όχι για εμπορική εκμετάλλευση

Επικοινωνία

Βαρελάς Παναγιώτης (Τάκης)
Ζωγράφος
Μίμη Ανδριανού 17 Α
Σαλαμίνα 18 900
Τηλέφωνο 210 4651 679
Κινητο 6972 250 532
email: Varelas_takis@hotmail.com
www.varelas-takis.gr